

[Formanden.]3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg.

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i toldloven.

Mødet hævet kl. 17⁵.

39. møde.

Fredag den 10. december kl. 10.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om statsanstalten for livsforsikring har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1966-67.

(Lovforslaget (nr. 77) findes i tillæg A. sp. 1021, fremsættelsen i tidenden sp. 1688).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Peter Nielsen: Det står skrevet i grundloven, at en folketingsmand kun er bundet af sin overbevisning, hvilket vel må medføre, at han også handler efter den, og at han også her fra denne talerstol prøver at give udtryk for denne overbevisning. Dette vil jeg gerne efterleve, og derfor må jeg om det foreliggende lovforslag sige, at jeg hverken med ildhu, begejstring eller glæde kan anbefale det, men at kun nødvendighedens hårde lov påbyder mig det.

Jeg havde hellere set, at man ved denne lejlighed havde indskrænket sig til at fastslå, med hvilken procent kildeskatten skulle opkræves næste år. Men sådan skal det ikke være foreløbig, og derfor må vi altså næste skatteår anvende den besynderlige form for udskrivning af statsskat, som vi hidtil har gjort.

Vi er vel et af de lande, der lægger mest vægt på vareafgifter, og derfor er den personlige statsskat egentlig ikke stor. Vi opkræver ikke 10 pct. af nationalproduktet i personlig statsskat og har altså ikke engang tiende her i landet. Alligevel føles skatterne byrdefulde. Og når man ser, at der udskrives med op til 110 pct., hvortil kommer kommuneskate, undres man over, at vi ikke for længst har fået mere ærlige procenter frem, at vi ikke har fået en skatteskala, der reelt giver udtryk for, hvad der skal betales i statsskat.

Vi har inden for de sidste 14 dage haft to dybtgående debatter om den økonomiske situation, så derfor kan meget af det, der bør siges om vort skattesystem, blot blive gentagelser. Må jeg alligevel kort rekapitulere.

Vi må anvende disse forfærdende høje procenter, som foreslås forlænget uændret, fordi vi ikke beskatter hele vort nationalprodukt. Et land som Danmark giver også fine muligheder for skattesnydere; der er måske for gunstige afskrivningsregler og meget, meget andet. Men navnlig skattefradragets retten giver et skævt billede af, hvordan der beskattes. Der er sagt meget ondt om denne skattefradragets ret, men egentlig ikke ondt nok. De tårnhøje procenter i lovforslaget taler deres tydelige sprog, skønt det altså ikke engang er tiende, vi skal opkræve. Det giver skatteyderne et skævt billede af, hvad der faktisk betales i skat, og det rammer arbejdslysten og viljen til at skabe en større produktion. Tager vi f. eks. en skatteyder, der ligger og svinger omkring proportionalgrænsen, en forsørger, der er ved at sætte sin indtægt over de ca. 33.000 kr., så er han mange gange utilbøjelig til at tjene mere. Han har fået den forkerte opfattelse, som han kan bestyrkes i af vor udskrivningslov, at skattevæsenet, når vi tager kommuneskatten med, tager de ca. 75 pct. af hans overarbejdspenge, hvorfor han ikke ønsker at påtage sig noget over-